

Mennesker ude paa Braget enten omkomme eller gennemgaa forfærdelige Lidelser, som de maaste ellers vilde være frit for. For ærede Medlemmer, som ikke kende rigtig til Forholdene derovre, vil det være tilstrækkeligt at sige, at det forekommer ikke ganske sjældent, at der er Strækninger paa over en Mil og ikke lidt mere, hvor der ikke er en eneste menneskelig Bølg, og under saadanne Forhold, under hvilke de egentlige farlige Strandinger foregaa, færdes der ingen Mennesker paa Stranden. Jeg tror, Forholdet, i det mindste paa en hel Del Steder, tidligere har været anderledes. Der var for en Del Aar siden en Del Konkurrence mellem Strandingskommisærerne indbyrdes. Det gjaldt om, hvem der først kunde faa fat paa den fremmede Skipper og gøre Forretninger med ham. Følgen heraf var ret heldig for de strandede, idet Kommisærerne af egen Drift paatog sig et Hver, som egentlig tilkom Redningsvæsenet, idet de sendte Folk ud paa Vagt og gav en høj Ducør for at give Melding om Stranding. Dette Forhold eksisterer ikke mere. Der kommer, som en gammel Fisser har sagt mig, ingen ærlige Folk paa Stranden i et saadant Bejr, der kommer kun Folk, som have ondt i Sinde, og Følgen deraf er, som det er gaaet i et ret bekendt Tilfælde paa Stagen i Fjor, at det varer meget længe, inden Redningsvæsenet kommer til Stede, fordi det faar for sildig Melding. Nu vil man maaste sige, at der er Vagthold paa Stranden, der er jo Strandfogder, som have den Pligt til Dels at holde Tilsyn med Stranden. Men jeg tillader mig at paastaa, at dette Tilsyn er aldeles utilstrækkeligt. For det første sortere de aldeles ikke under Redningsvæsenet, men bestikkes, saa vidt jeg veed, af Justitsministeriet. Dertil kommer, at Strandfogdernes Instruks og det Formaal, i hvilket de ansettes, har aldeles ikke noget med Redningsvæsenet at bestille. Jeg har liggende for mig en Affrist af en Instruks for Strandfogderne i Ribe Amt. Den paalægger dem intet som helst andet, end naar de se et Skib, der vil strande, da at gøre Anmeldelse, men den paalægger dem ingen Forpligtelse til at færdes paa Stranden i et saadant Bejr. Jeg har set andre Instrukser for andre Egne, men det, at der er forskellige Instrukser for den jydste Bestyrelse, tyder jo netop paa, at der

er noget galt ved den Historie, at Strandfogden i Vendsyssel har ikke den samme Instruks som Strandfogderne i Ribe og Ringløbing Amter. Men disse Folk ere desuden ansatte i et ganske andet Formaal, nemlig for at varetage Statskassens Interesser, med Hensyn til hvad der drev ind paa Stranden, og paafe, at der ikke foregaaer Strandtyveri, som tidligere var temmelig almindeligt. Man kunde sige, at det ikke sker ret meget mere, men Strandfogderne ere Folk uden egentlig Forpligtelse til at holde Vagt og Udlig efter Strandinger, og jeg vil regne det for aldeles tilfældigt, naar Strandfogden snarere end en anden bliver opmærksom paa en Stranding og gør Anmeldelse. Og det forekommer mig at være en Urimelighed, at vort Redningsvæsen, som nu er overordentlig kraftig og godt organiseret, som har et ganske fortrinligt Materiel, og hvad der er endnu bedre, et ganske udmærket Mandskab paa alle farlige Steder, fuldstændig lader den Del af Sagen ligge at holde Vagt paa Stranden for at faa Underretning om, naar der sker Stranding. Udvalget har derfor bragt det under Forhandling med Ministeren, og Ministeren har lovet at lade Sagen undersøge, hvorledes det kan ske paa en Maade, som ikke er altfor byrdefuld for Statskassen, ikke medfører alfor urimelige Udgifter, men dog giver Sikkerhed for, at der til enhver Tid kommer Melding til Redningsvæsenet snarest muligt, naar en Stranding er sket eller kan ventes. Med Nutidens Hjælpemidler, med Telefon og Telegraf, kan der udrettes en hel Del i den Retning, og det skulde glæde mig, om Finansudvalgets Forhandlinger med Ministeren kunde føre til Resultat i den Retning. Ærede Medlemmer ville maaste finde, at jeg har udtalt mig lidt vidtløftig om denne Sag, men den har en ikke ganske lille Betydning. Den angaar Menneskeliv, ikke alene de strandedes, men ogsaa Redningsmandskabet, som jo døjer en hel Del mere ved ikke at være i rette Tid til Stede ved Strandingen. Jeg haaber som sagt, der vil komme et Resultat ud deraf.

Scharling: Spørgsmaalene om Dyrettelse af et Handelsdepartement og om Tilskud til Rejser i Handelens Interesse turde være saaledes udbatterede i de foregaaende Aar, at det maa være tilstrækkeligt for mig